

Olgierd Felczak

Łężyce, gm. Wejherowo, woj.
gdańskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 12, 90-91

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KUŹNICA SKAKAWSKA, gm. Wieruszów
woj. kaliskie

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadziła mgr Irena Jadczyk. Finansował je WKZ w Kaliszu. Pierwszy sezon badań. Ciepłopalne cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halsztackiego.

Cmentarzysko położone jest na piaszczystym wzniesieniu tuż nad pradoliną Prośny, około 1 km w linii prostej od grodziska, leżącego w Wieruszowie-Podzamczu, badanego w poprzednich sezonach. Cmentarzysko jest współczesne z grodziskiem.

W okresie międzywojennym prowadzono tu badania ratownicze. Obecne badania obejmują już peryferyczną część cmentarzyska, zawierającą groby o znacznie uboższym materiale zabytkowym.

Przekopano 225 m² odkrywając 11 grobów i jeden budynek. Groby zakładane w czystym piasku, zawierały po kilka naczyń a czasem przedmioty metalowe; przykrywane były dość rozległymi podwójnymi brukami kamiennymi.

Nie udało się wyodrębnić jam grobowych, a wydobywany materiał zabytkowy był bardzo zniszczony.

Między grobami, na poziomie około 1 m niższym niż groby, odkryto zarys dna obiektu o ścianach plecionkowych, bardzo wyraźnie odcinających się od otoczenia; w jego obrębie nie znaleziono żadnych zabytków. W odległości około 20 cm na południowy zachód od wymienionego obiektu odkryto grób z brukiem kamiennym.

Na inwentarz grobów składały się: duże baniaste popielnice o gładkich szyjkach i chropowatych brzuścach, amfory o gładkiej i zdobionej powierzchni, czerpaki, w tym jeden posiadający na czarnym tle bogate zdobienia, różnego rodzaju miseczki, szpila i noże żelazne oraz zapinka zniszczona w ogniu.

Materiały znajdują się w Dziale Wczesnej Epoki Żelaza w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Przewiduje się kontynuację badań.

ŁASZCZYN, gm. Rawicz
woj. łęczyńskie
Stanowisko 3

patrz
okres wpływów rzymskich

ŁĘŻYCE, gm. Wejherowo
woj. gdańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Olgierd Felczak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wschodniopomorskiej z okresu Hallstatt D.

Powodem rozpoczęcia badań było przypadkowe odkrycie w 1977r. zniszczonego grobu skrzynkowego zawierającego cztery naczynia, w tym dwie popielnice twarzowe.

Cmentarzysko, na którym znaleziono grób położone jest na południowo-wschodnim zboczu wzniesienia 188,2 usytuowanego w odległości 300 m na północny zachód od drogi z Głódówka do Łężyc. Większa część stanowiska została zniszczona w wyniku wybierania żwiru. Mimo dokładnych poszukiwań, odkryto tylko jeden zniszczony grób skrzynkowy zawierający fragmenty trzech popielnic, przepalone kości ludzkie oraz dwa kolczyki z nanizanymi paciorkami szklanymi i bursztynowymi. W najbliższym otoczeniu grobu i na całym przebadanym terenie nie stwierdzono żadnych obiektów towarzyszących.

Materiały archeologiczne z wykopalisk znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zostały zakończone.

MADEŁY, gm. Pątnów
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz .
okresy brązu

MIŁOSŁAWICE, gm. Milicz
woj. wrocławskie

patrz
okresy brązu

MYSLIBÓRZ
woj. gorzowskie

patrz
wczesne średniowiecze

NOWY BARKOCZYN, gm. Nowa Karczma-Liniewo
woj. gdańskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury łużyckiej z okresu Hallstatt C-C/D.